

D E C I Z I E

06 noiembrie 2014

xxxxORAS_SATxxxx

Colegiul judiciar al Curții de Apel C

Având în componența sa :

Președintele ședinței G.V
 Judecătorii I. D, T.D
 Grefier N. B.

Cu participarea

Procurorului M. T.

Avocatului xxxNUMExxxx

a judecată în ședința de judecată publică apelul declarat de către avocatul xxxNUMExxxx în numele inculpatului xxxNUMExxxx împotriva sentinței Judecătoria C. din 13 august 2014 în cauza penală în privința inculpatului

xxxNUMExxxx, născut la 26 noiembrie 1982, originar în domiciliul com.C, r.n. C, cetățean al Republicii Moldova, studii medii incomplete, la moment neangajat în câmpul muncii, concubinează, la între inere are un copil minor, anterior nejudecat învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin. (1) Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 01.08.2013– 13.08.2014 (prima instanță)
2. 29.08.2014 – 06.11.2014 (instanța de apel)

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Avocatul în ședința instanței de apel a susținut apelul și a pledat pentru admiterea acestuia așa cum este formulat.

Procurorul în ședința instanței de apel s-a pronunțat împotriva apelului și pentru menținerea hotărârii primei instanțe.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședință, Colegiul judiciar

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoria xxxCUSTOM1xxxx din 13 august 2014, xxxNUMExxxx a fost condamnat în baza art. 325 alin. (1) Cod penal la 02 ani în închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amăn în mărime de 1000 unități convenționale, echivalentul a 20 000 S-a calculat termenul executării pedepsei lui xxxNUMExxxx din momentul reinerii.

Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reînviat următoarele:

xxxNUMExxxx, la data de 02 mai 2013, cunoscând cu certitudine că materialul nr. 20134300940, înregistrat în Registrul nr. 2 al Inspectoratului de Poliție xxxCUSTOM1xxxx, cu privire la examinarea faptului de furt de bunuri din gospodăria cetățeanului M M, locuitor al s.T r.xxxCUSTOM1xxxx, este examinat de către Ofișul de investigații a Biroului Zonal al Poliției Criminale sectorul nr. 2, al Inspectoratului de Poliție xxxCUSTOM1xxxx, I M, în mod conștient, acționând ilegal, i-a solicitat poliștului care este persoană pușă, să îndeplinească acțiuni contrare obligațiilor de serviciu și să ia o decizie favorabilă pentru începerea unei anchete în privința cetățeanului G A I, care era suspectat de comiterea furtului, propunându-i pentru aceasta bani în sumă de 200 Euro.

Tot el, la 02 mai 2013, aproximativ la orele 11 și 00 minute, pentru clarificarea problemei în cauză, s-a deplasat la Inspectoratul de Poliție xxxCUSTOM1xxxx, unde acționând intenționat, a insistat la propunerea sa și a prezentat în biroul nr. 405 al Inspectoratului de Poliție xxxCUSTOM1xxxx, amplasat pe strada N. T 5, orașul xxxCUSTOM1xxxx, suma de 200 Euro, echivalentul a 3214 lei, cursul valutar al unui Euro la 02 mai 2013, fiind de 16.07 lei, pe care a transmis Ofișului de investigații a Biroului Zonal al Poliției Criminale sectorul nr. 2, al Inspectoratului de Poliție xxxCUSTOM1xxxx, I M, pentru ca acesta să nu-și îndeplinească obligațiile directe față de poliție pe care o deține.

În drept, acțiunile inculpatului xxxNUMExxxx au fost încadrate în baza art.325 alin.(1) Cod penal- coruperea activă, adică oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini o datorie în exercitarea funcției sale sau contrar acest

La 26 august 2014 avocatul xxxNUMExxxx în interesele inculpatului xxxNUMExxxx a depus apel, solicitând casarea sentinței enunțate, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri cu aplicarea art.90 Cod penal prin care să fie stabilită inculpatului un termen de probă de 1 an, fără amendă.

În argumentarea apelului apelantul a indicat că, inculpatul vina a recunoscut-o deplin, regretă cele comise, lucrează ocazional, nu are antecedente penale. Mai înțelegă avocatul că instanța de fond a reînviat cont de art.75 Cod penal doar formal, însă în realitate nu a luat în considerare cele menționate.

Mai susține apelantul că instanța de fond a menționat că inculpatul xxxNUMExxxx nu îndeplinește condițiile stipulate la art.90 Cod penal pentru dispunerea suspensiei condiționate a executării pedepsei aplicate, ceea ce nu corespunde cu materialele cauzei.

În cererea de apel apelantul a invocat că instanța de fond nu a luat în considerare alin.(1), alin.(2) și al art. 78 Cod penal.

Avocatul inculpatului consideră că neprezentarea inculpatului în fața instanței de judecată nu este o eschivare și rea-voință, deoarece pe parcursul de când cauza a patenit în instanță inculpatul s-a prezentat de fiecare dată, dar ședințele nu au avut loc nu din vina inculpatului, iar când inculpatul a plecat la țig pentru a-și întreține familia și nu s-a prezentat în fața instanței de judecată, instanța consideră că s-a eschivat cu rea-voință.

Verificând argumentele invocate în apelul declarat în raport cu hotărârea atacată, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și de menținut hotărârea primei instanțe din următoarele considerente.

Conform art.415 CPP:

1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

Colegiul judiciar constată că la pronunțarea sentinței, instanța de fond l-a recunoscut pe xxxNUMExxxx vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal, iar vinovăția inculpatului nu se contestă.

Motivele invocate de apelant că inculpatului i s-a stabilit o pedeapsă aspră și solicitarea de a fi pronunțată o nouă hotărâre prin care să fie stabilită o pedeapsă mai blândă, nonprivativă de libertate, se apreciază ca fiind neîntemeiate.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată a acordat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele cauzei care atenuează ori

agravă răspunderea, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, stabilindu-i pedeapsă cu închisoare și amendă în limitele legii.

Apelantul, avocatul xxxNUMExxxx, a invocat că inculpatul xxxNUMExxxx nu s-a eschivat cu rea-credință de a se prezenta în fața instanței de judecată, plecând la câștig pentru a-și întreține familia.

Colegiul judiciar apreciază critic aceste argumente din următoarele considerente.

Conform art. 238 alin. (3¹) CPP, inculpatul era obligat în termen de cel mult 3 zile să informeze instanța de judecată despre schimbarea domiciliului, sau cel puțin să depună o cerere prin care să informeze instanța despre plecarea lui peste hotare, acțiuni care dăre inculpatul nu au fost efectuate.

Astfel, se reține că în timpul judecării cauzei, inculpatul a avut o atitudine de obstrucționare a cercetării judecătorești prin dispariția de la domiciliu și sustragere de la prezentarea în fața instanței de judecată, în condițiile în care realiza gravitatea faptei săvârșite și avea cunoștință că este examinat dosarul în instanța de judecată, participând doar la ședințele de judecată din 11.11.2013, 07.02.2014, prin ceea ce manifestă o atitudine total nesinceră, nepăsare, eschivându-se de la executarea unei eventuale pedepse penale.

Astfel, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte, în conformitate cu art.16 alin.4 Cod penal, din categoria celor grave, orșatiunea art.325 alin.(1) Cod penal prevedea la momentul comiterii pedepsa cu închisoare de pînă la 6 ani cu amendă de la 1000 la 3000 unități convenționale.

Circumstanțe atenuante au fost reținute: prezența copilului minor în familia vinovatului, recunoașterea vinovăției, anterior nu a fost condamnat, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Prezența circumstanțelor atenuante a oferit instanței de fond dreptul de a reduce maximul pedepsei principale de la 6 ani pînă la 2 ani închisoare

Cu referire la argumentele apelantului privind aplicarea art.90 Cod penal prin care să fie stabilită inculpatului o pedeapsă nonprivativă de libertate, stabilirea termenului de pînă 1 an, Colegiul judiciar le consideră neîntemeiate din următoarele considerente.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia pînă la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovat și apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința de a pătrunde în lăstura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Colegiul remarcă că, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concă.

Astfel, Colegiul judiciar accentuează că, inculpatul xxxNUMExxxx nu întrunește condițiile necesare pentru aplicarea art. 90 Cod penal, *circumstanțele atenuante, odată constatate în cauză, nu pot fi invocate ca motivare de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal -suspendarea executării condiționate a pedepsei aplicat*, reținînd în acest sens Recomandarea Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție nr.61 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale în cazurile de corbie.

Ținînd cont de cele expuse, Colegiul judiciar apreciază corectă concluzia că corectarea lui xxxNUMExxxx fără a fi izolat de societate este imposibilă.

Referitor la neaplicarea pedepsei complementare care este obligatorie-amenda, Colegiul judiciar reține că, în pct.10 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale nr.8 din 11 noiembrie 2013, în mod expres este stipulată pedeapsa complementară obligatorie poate fi înlăturată numai în condițiile art.79 alin.(1) Cod penal.

Astfel, conform art.78 alin.(5) Cod penal, dacă există circumstanțe atenuante excepționale, pedeapsa poate fi aplicată conform prevederilor art.79 Cod penal

În sensul art.79 Cod penal se înțelege că în cauză trebuie să existe așa circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție sau se consideră ieșite din comun.

Împrejurările obișnuite care au fost reținute la caz: prezența copilului minor în familia vinovatului, faptul că inculpatul anterior nu a fost condamnat, sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

Prin urmare, instanța de judecată nu a avut nici un temei de a aplica art.79 Cod penal pentru a înlătura pedeapsa complementară obligatorie sub formă de amendă.

Astfel, Colegiul judiciar menționează că pedeapsa de 2 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale la care inculpatul a fost condamnat a fost just individualizată în raport cu criteriile prevăzute în art.61,75 Cod penal, deoarece prima instanță a dat o corectă interpretare și aplicare a acestor dispoziții, ținînd seama de fapta, care prezintă cu pericol deosebit de grav pentru societate, modul și condițiile în care a fost săvârșită, precum și comportamentul inculpatului în instanța de judecată, aplicîndu-i o pedeapsă corectă, echitabilă și în limitele legii, care va asigura exercitarea scopului pedepsei penale.

Prin urmare, apelul declarat este vădit nefondat și urmează a fi respins, iar hotărîrea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conducîndu-se de art.417-418, art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod de procedură penală a Republicii Moldova, Colegiul judiciar,

DECIDE:

Se respinge, ca nefondat, apelul declarat de avocatul xxxNUMExxxx în numele inculpatului S V.

Se menține sentința Judecătorei xxxCUSTOMIxxx din 13 august 2014 în cauza penală privindu-l pe S V.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare și poate fi contestată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei integrale.

Decizia integrală pronunțată public la 05 decembrie 2014, ora 10.00.

Președintele ședinței

G V

Judecători

T D

I D